

## TULTA!

*Pietari ja Johannes panivat kätensä heidän  
päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.*

Ap. t. 8:17

### **Voitelun välittämisestä**

Kerroin jo aikaisemmin, että Herra opasti minua muutama vuosi sitten viettämään runsaasti aikaa hänen läsnäolossaan. Sen seurauksena räjähtävä voitelu ilmenisi palvelutyössäni.

Juuri samana iltana, johon viittasin luvussa 2, Herra näytti minulle jotakin uutta voitelun välittämisestä eteenpäin. Olin aikaisemmin kokenut, kuinka Pyhä Henki kosketti ihmisiä kun laitoin käteni heidän päällensä tai joskus ilmaan lähelle heidän otsaansa. Nyt Herra sanoi, että hänen voitelunsa virtaa yhtä voimakkaasti pitkänkin välimatkan päästä. Minun

tulisi osoittaa ihmisiä sormellani ja sanoa: "Tulta!", ja Pyhä Henki lankeasi samalla tavalla kuin olin tottunut näkemään laskeessani käsiä ihmisten päälle. Herra näytti minulle jo mainitsemieni tiedon sanojen yhteydessä muutamia ihmisiä, joille tapahtuisi näin.

Kun aloitimme illan kokouksen, ylistimme ensin Jumalaa noin puoli tuntia. Tunsin, kuinka voitelu tuli päälleni. Koin suurta innoitusta, ja minua ympäröi aikaisemmin mainitsemani sähkövirran kaltainen Pyhän Hengen voima. Astuin seurakunnan eteen ja katselin ihmisiä, jotka ylistivät Jumalaa antaumuksella. Sitten Pyhä Henki avasi silmäni näkemään, keitä hän tahtoisi nyt koskettaa tällä uudella tavalla tänä iltana. Osoitin eturivissä olevaa naista sormellani ja sanoin: – Sisar! Ota vastaan Jumalan voima. Tulta!

Samalla koin aivan fyysisesti, kuinka Pyhän Hengen voimavirta lähti käsivarrestani. En itse kehittänyt sanoillani tilannetta, vaan seurasin Pyhän Hengen ohjausta ja vaikutusta. Nainen kaatui lattialle kuin ammuttuna. Minä taas tunsin, milloin voima lähti minusta ja milloin se kosketti naista.

Seuraavassa rivissä tapahtui samoin parille henkilölle. Kokoustilan takanurkassa seisova henkilö kaatui lattialle, kun osoitin häntä ja sanoin: "Tulta!" ja melkein eteisessä seisova sisar joutui samalla tapaa Jumalan voiman alle. Koko tuon ajan seisoin salin

etusassa, ja parhaimmillaan matkaa eri henkilöihin oli parikymmentä metriä.

Tuo sama ilmiö on toistunut muutaman kerran lähetysmatkoillani Väli-Amerikassa. Suurelta lavalta olen osoittanut kaukana kansanjoukossa olleita henkilöitä, ja Jumalan voima on lyönyt heidät hetkessä maahan. Ilmiö on tuonut pyhää pelkoa tilaisuuden ilmapiiriin. En voi kuitenkaan käynnistää tuota voitelun välittämistä itse. Se toimii ainoastaan silloin, kun Herra niin kehottaa ja ohjaa toimimaan. Hän myös näyttää minulle ne henkilöt, joita hän koskettaa tuolla tavalla.

### Farkkutakki rukousliinana

Samaan ajanjaksoon liittyy toinenkin minulle täysin uusi voitelun välittämisen muoto. Olin ollut eräänä torstaipäivänä rukoilemassa useita tunteja seurakunnassamme. Farkkutakkini oli ollut päälläni koko tuon ajan. Kun valmistin sydäntäni illan tilaisuuteen, näin yhtäkkiä näyn. Siinä otin yltäni farkkutakin ja laskin sen muutamien ihmisten olkapäälle rukouspalvelutilanteessa, ja nämä ihmiset vaipuivat lattialle Pyhän Hengen voiman koskettamina. Koin, että Herra sanoi minulle: – Olet ollut monta tuntia tänään minun



länäolossani takki päälläsi. Se toimii kuin suurena rukousliinana. Voiteluni, joka on päälläsi, on myös takissasi.

Illan kokous tuli ja viimein oli rukouspalvelun aika. Rukoilin tavanomaisesti muutaman ihmisen puolesta ja laitoin käteni heidän päälleen siunatesani heitä. Sitten eteeni tuli seisomaan minua päätä pidempi mies. Silloin Herra ohjasi minua laittamaan farkkutakkini hänen olkapäällensä. Kun laitoin takkini hänen vasemmalle olkapäälleen, mies vaipui Pyhän Hengen voiman alla lattialle. Hetken kuluttua

**Kun laitoin  
takkini hänen**

**olkapäälleen,**

**mies vaipui Pyhän**

**Hengen voiman  
alla lattialle.**

Jumala kehotti minua menemään erään veljen luo, ja huitaisin hänen palleaansa kevyesti takillani. En kovaa, vain kevyesti. Mies kaatui lattialle niin kuin joku olisi lyönyt häntä nyrkillä keskivarta-

loon. Lattialla hän ylisteli Herraa.

Sinä iltana voitelun välittäminen takin avulla jäi siihen. Pari kuukautta myöhemmin lähdimme kahdestaan seurakuntaamme kuuluvan veljen kanssa ensimmäiselle lähetysmatkallemme Väli-Amerikkaan. Tuon matkan ylikuonnollisesta synnystä kerroin enemmän luvussa 2.

Olimme La Libertadin kaupungissa El Salvadorissa. Olimme Tyynen valtameren rannalla rentoutumassa, ja minä valmistin sisimpääni illan kokousta varten kävellen hiljaa rannalla auringonpaisteessa. Iltapäivällä noin kolmisen tuntia ennen kokousta tunsin, kuinka Pyhän Hengen voima alkoi käsinkosketeltavasti täyttää minua. Olin hiljaa omissa oloisani. Herra näytti minulle jälleen näyssä, mitä sinä iltana tapahtuisi. Kovasta helteestä huolimatta hän kehotti minua ottamaan puvuntakkini mukaan. Näin näyssä, kuinka laitoin takkini monien ihmisten olkapäälle ikään kuin suurena rukousliinana, ja samalla kun takki osui heidän hartioihinsa voitelun paino kaatoi heidät lattialle.

Iltatilaisuudessa ylistimme Herraa ja saarnasin Hoosean kirjan kuudennen luvun jakeista 1–3: ”Tulkaa! Palatkaamme Herran luo!” Kun ennen saarnaani katselin nuorekasta kuulijakuntaa, Pyhä Henki ohjasi minut pyytämään esille eri ihmisiä kuulijakunnasta. Pyysin eteen kymmenen ihmistä. Sain profetian sanat useimmille heistä ja siunasin heitä. Muistaakseni kaikki kokivat konkreettisen Pyhän Hengen voiman kosketuksen ja kaatuivat kirkkosalin lattialle kiittämään Jeesusta.

Saarnan lopussa pyysin rukousta kaipaavia ihmisiä esille, ja rukoilimme monien puolesta. Jossain

vaiheessa koin, että minun piti pyytää seurakunnan pastori vaimonsa kanssa lavalle. Kun he seisoivat lavalla edessäni, profetoin heille. Sitten otin takkini ja laitoin sen rauhallisesti pastorin olkapäälle. **Pastori alkoi puhista ja itkeä ja vaipui lattialle Jumalan voiman koskettamana. Samoin kävi pastorin vaimolle.**

Kun illan rukouspalvelu oli jo loppumaisillaan, pastori tuli luokseni ja osoitti salin etuosaan. Hän oli pyytänyt seurakuntansa vastuunkantajia ja eri pienryhmien vetäjiä seisomaan salin etuosaan. Pastori pyysi, että rukoilisin heidän puolestaan. Silloin Pyhä Henki sanoi minulle, että minun tuli yksinkertaisesti vain ottaa takkini ja ilman mitään sanoja asettaa se jokaisen olkapäälle ja hän hoitaisi loput. Juuri niin teinkin. **Kaikki viisikymmentä vastuunkantajaa vaipuivat Jumalan Hengen voiman alla lattialle, kun laitoin takin heidän olkapäällensä.** En rukoillut. Laitoin vain "suuren rukousliinan" heidän päälleen ja kirjaimellisesti katsoin vierestä, mitä Herra teki. Ei huutoa, ei mekastusta, ei manipulointia. Pyhä Henki toimi kauniilla tavalla ja vastuunkantajat saivat uuden voiman. Se oli ainutlaatuinen ihme, jota en ole kokenut sen jälkeen, enkä ole myöskään kokenut kehotusta toimia sillä tavalla tuon tilaisuuden jälkeen.

## Palava pastori

Kokous jatkui. Salin takaosassa oli kaksi naapuri-seurakunnan pastoria rukoilemassa. Kävelin heidän luoksensa ja he pyysivät minua rukoilemaan puolestaan. Se mitä seuraavaksi tapahtui, oli suorastaan pelottavaa katseltavaa.

Otin pastoria käsistä kiinni ja sanoin espanjaksi **"Fuego!"** joka tarkoittaa **"Tulta!"**. **Pastori vaipui huutaen lattialle ja alkoi heiluttaa käsiään aivan kuin niitä polttaisi aivan valtavasti.** Tulkkini kertoi minulle pastorin huutavan, että **hänen sormensa ovat kuin tullessa.** Pastori kieriskeli lattialla ja yritti "sammuttaa" sormiaan. Hänen toivuttuaan voiman kosketuksesta sanoin hänelle, että Jumala välitti hänelle voitelon, joka **hänen tulisi jakaa omalle seurakunnalleen ensi tilassa.**

Seuraavana iltana meillä oli kaksi iltatilaisuutta ja kävimme pikaisesti tervehtimässä kyseisen pastorin seurakuntaa. Puhuin viisi minuuttia ja siunasimme vielä pastoria ja hänen puolisoaan ennen kuin lähdimme seuraavaan kokoukseen.

Seuraavana päivänä pastori tuli luoksemme pyhän pelon ja innon valtaamana. Hän kertoi, että meidän jatkettua matkaamme hän oli alkanut kulkea seurakunnan keskellä, laittanut käsiään ihmisten päälle ja



puhaltanut heidän päällensä. Kaikki olivat kaatuneet Pyhän Hengen voiman alla ja ylistäneet Herraa lattialla täynnä Pyhää Henkeä.

Minulle aivan selittämätön ilmiö oli kuitenkin se, kun pastori näytti rakoille palaneita huuliansa. Hän kertoi, että kun hän oli puhaltanut ihmisten päälle, hänestä oli tuntunut kuin tuli olisi virrannut hänen suustaan. Hänen huuliinsa oli tullut rakkuloita ja hän oli juonut monta pullollista vettä rukouspalvelun aikana. Erikoista! En pysty selittämään asiaa sen tarkemmin. Pyhän Hengen voimavaikutukset ovat moninaiset.

**Pyhän Hengen voimavaikutukset ovat moninaiset. Jumala voi toimia jokaisen kohdalla eri tavalla.**

Nämä kokemukseni ovat vain esimerkkejä siitä, kuinka Pyhän Hengen voitelu voi ilmetä. Jumala on niin suuri, että hän voi toimia jokaisen kohdalla eri tavalla. Minäkin toimin usein ilman mitään fyysisiä tuntemuksia tietäen, että tunsinpa voitellua tai en, hän on minun kanssani lupauksensa mukaan.

Donald Gee on sanonut: "Kun Jumala ensin antaa meille yliluonnollisen kokemuksen, niin me uskomme, että hänen täytyy aina vain lähettää niitä lisää ja unohtamme sen raamatunkohdan, jossa sanotaan,

että me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä" (Gee 1975, s. 53). Olen omassa uskonelämässäni ja palvelutyössäni huomannut, että tiettyinä aikakausina Herra antaa minulle ikään kuin ekstraa, jotta tuo kokeminen tai vaikutus – kuten aikaisemmin mainitsemani polte kämmenissäni ja konkreettisesti tuntuva kehossani virtaava voimavirta – rohkaisisi minua astumaan eteenpäin. Tuo fyysinen kokemus on minulle yksi tapa, jolla Jumala sanoo: – Lähde liikkeelle! Rukoile tuon henkilön puolesta. Nyt on aika rukoilla sairaiden puolesta. Tahdon juuri nyt täyttää ihmisiä Hengelläni!

**Voitelun tunteminen**

**fyysisesti** vahvistaa siis uskoa. Sitä kautta Jumala auttaa heikkoa uskoani luottamaan häneen. Kun

usko on kasvanut, sen jälkeen kyseistä tuntemusta ei enää välttämättä tarvita. Fyysiset kokemukset toimivat rakennustelineiden tavoin talon rakennusvaiheessa. Telineiden avulla rakennustyöläiset voivat operoida talon rungon tai ulkovuorauksen kimpussa. Rakennustelineet eivät ole kuitenkaan itse tarkoitus – talo on. Siksi telineet puretaan, kun ne ovat tehneet tehtävänsä.

**Voitelun tunteminen fyysisesti vahvistaa uskoa.**

Muistan vaiheen, kun mainitsemani voimavaikutukset yhtäkkiä hävisivät, kun rukoilin ihmisten puolesta. Jumalan voima liikkui kuitenkin samalla tavalla kuin aikaisemminkin, ja sairaita parantui jopa enemmän kuin ennen. Kysyin Herralta, miksi en tuntenut enää voiteltua niin kuin aikaisemmin vaan toimin vain uskon varassa. Herra sanoi: – Et tarvitse tuntemusta voiteltustani tässä vaiheessa. Nyt tiedät, että minä olen sinussa ja että sinä kannat minun voimaani joka tilanteessa. Toimi tämän tietoisuuden varassa.

Nyt toimin siis suurimmaksi osaksi uskon varassa, ja olen kiitollinen Herralle siitä, että saan nähdä enemmän hänen suuria tekojaan kuin koskaan aikaisemmin.

Nykyisin en siis suurimmaksi osaksi koe fyysisiä tuntemuksia vaan toimin sisältäni kumpuavan Kristuksen auktoriteetin kautta. Nyt tiedän – en ainoastaan kirjoista lukemani teologisen tiedon perusteella vaan myös oman kokemukseni kautta – että Herra parantaa ja antaa voiteltunsa virrata kauttani. Jeesuksen nimessä on valtava voima sairauksien yli. Vaikutus voi kyllä tuntua, ja **onhan se ihan mukavaa, jos käsissä polttaa tai olo on kuin sähkövirran ympäröimä**, mutta enää en tarvitse näitä tuntemuksia uskoakseni, että Pyhän Hengen voitelu on päälläni ja että hän voi koskettaa voimallaan ihmisiä kauttani.

Vaikka en kokisikaan käsinkosketeltavaa voiteltua, tiedän että hän on minussa ja että Jeesuksen nimesä on voima joka tapauksessa. Olennaista ei ole se, mitä me Herran palvelijoina tunnemme, vaan se, että ihmiset kohtaavat elävän Jumalan ja saavat avun vaihinsa.

Kannattaa viipyä Jeesuksen jalkojen juuressa mahdollisimman paljon, tuntuu miltä tuntuu. Siellä voi täytyä hänen kirkkaudel-

laan ja antaa voiteltun virrata niin kuin hän hyväksii näkee. Kun antaudumme Pyhän Hengen virtaan, hän voi virrata meidän kauttamme eteenpäin.

***Olennaista ei ole se, mitä tunnemme, vaan se, että ihmiset kohtaavat Jumalan ja saavat avun.***